

שניים אחזו בברוש - ובמהומה שפרצה נשברו הפסנתרים

מילחמת הכוכבים

אמירן רכטמן
„איבדתי את השליטה“

— באס, איקי לוי — תופים, שמוליק בודאגוב גיטרה, וטוני בראואר — כינור חשמלי. הלהקה הוקמה בשותפות מלאה עם אריאל ועם מנהל עסקיו, מירון.

חברי הלהקה ערכו חזרות במשך שנה ואחר כך הופיעו, באותו הרכב, כשנה תמימה. להיטים שלהם צעדו ללא הרף במיצעדי הפיוזמונים. שירים כמו רוצי שמוליק קורא לך, הו, תן לי כוח, ורבים אחרים, עדיין מושמעים מדי פעם מעל גלי האתר. השם „ברוש“ נלקח משיר בשם זה שכתב אריאל.

בטי בס

באמצע הדרך

לשנה '78 התפרקה הלהקה ואריאל פרש מן הבמה. הוא החליט לגדל צמחים בחממות והתפרנס מכך. „לא מעניין אותי להופיע עוד, עייפתי מכל זה“, אמר אז אריאל, בנה של הזמרת-ציירת ברכה צפירה. ומי שהתפרסם בסיגנון שירה מיוחד במינו. מפעם לפעם הוזמן אריאל להופעות בודדות בפסטיבלים שונים, ותמיד שיתף עימו את להקת ברוש בהופעות אלה. היה זה, מבחינתו, דבר מובן מאלין.

הלהקה עצמה הופיעה גם היא מדי פעם, מלווה אמנים שונים. בתוכנית הטלוויזיה הלימודית זהו זה מופיעה הלהקה בקביעות. עם פירוק השותפות המשיכו חברי הלהקה להיקרא ברוש, בהסכמת הזמר ואמרגנו.

מירון החל עוסק בהשכרת ציוד הגברה ותאורה למופעי יתאטרון, וקרא לחברתו החדשה בטי בס. על פי שיר של אריאל,

למועדון „ברברים“ בתל-אביב נכנס בשבוע שעבר, בשעת בוקר מוקדמת, מירון רכטמן. מירון, שהוא אמרגנו של הזמר אריאל זילבר, בא למועדון כדי לשיר חז עם הזמר צביקה פיק, שהיה עסוק בחזרה. לקראת המופע החדש שלו, אחרי שיחה של שעה עם צביקה ועם אמרגנו, יצחק גיורי, איבד מירון את עשתונותו. הוא דחף את שלושת הפסנתרים שהיו במקום. חבט בהם ושבר אותם. הציוד שנפגע שווה כמה עשרות אלפי לירות. גיורי קרא למיטרה והגיש תלונה נגד מירון.

סצנה זו נלקחה מתוך מילחמת הכוכבים, זילבר ופיק, שכל אחד מהם התעקש להריץ פיע עם להקת הנגנים ברוש.

הסיפור של להקת ברוש התחיל בפרוס '78, כאשר אריאל זילבר, שערך סיבוב הופעות בן שנה, הקים לעצמו להקה. זו הייתה מורכבת מארבעה נגנים: יוסי מנחם

זמר פיק
„זאת לא חלטורה“

היחסים המיוחדים שיש לברוש עם אריאל, אך צביקה וגיורי השיבו בפסקנות: „בשום פנים ואופן לא נסכים! אנחנו משקיעים מיליונים בהצגה החדשה, תופרים בגדים ללהקה ומתכוונים לגלח את כולם — אפילו צביקה יסתפר ויצבע את שערו-תני — ולא רוצים שההופעה תיראה חלטורה.“

מירון דיבר. על יחסי החברות שבין ברוש ואריאל, אך השניים עמדו בסירובם. אז איבד מירון את השליטה על עצמו ושבר את הפסנתרים.

קרבות קשים

אחרי שהוזמנה המיטרה והוגשה תלונה על סחיטה ואימים נגד מירון, ניסו עדיין אנשי המועדון אמצע הדרך להשפיע על פיק שיתיר לברוש להופיע עם אריאל. בשלב מסוים הציע גיורי למירון שיתפעל למענו עשר הופעות עם פיק, במחיר הקרן — 7,000 לירות ל-הופעה — בתמורה להופעה אחת של ברוש עם אריאל. מירון לא הסכים.

יומיים לאחר מכן, כשסיפר מירון לאריאל על התקרית, החליט זה לגשת בעצמו לצביקה ולנסות לשכנעו. אך כשגם נסיון זה לא עלה יפה, ומירון הזחיר את צביקה וגיורי שמכל הפרשה תצא איינעמימות לכולם, השיב גיורי: „אני לא מבטל את התלונה במיטרה ואתה — עוף מזה.“

אריאל החליט שלא כדאי לריב עוד, הציע למירון להקים להקת-נגנים חדשה, לקראת הופעותיו באמצע הדרך. הלהקה

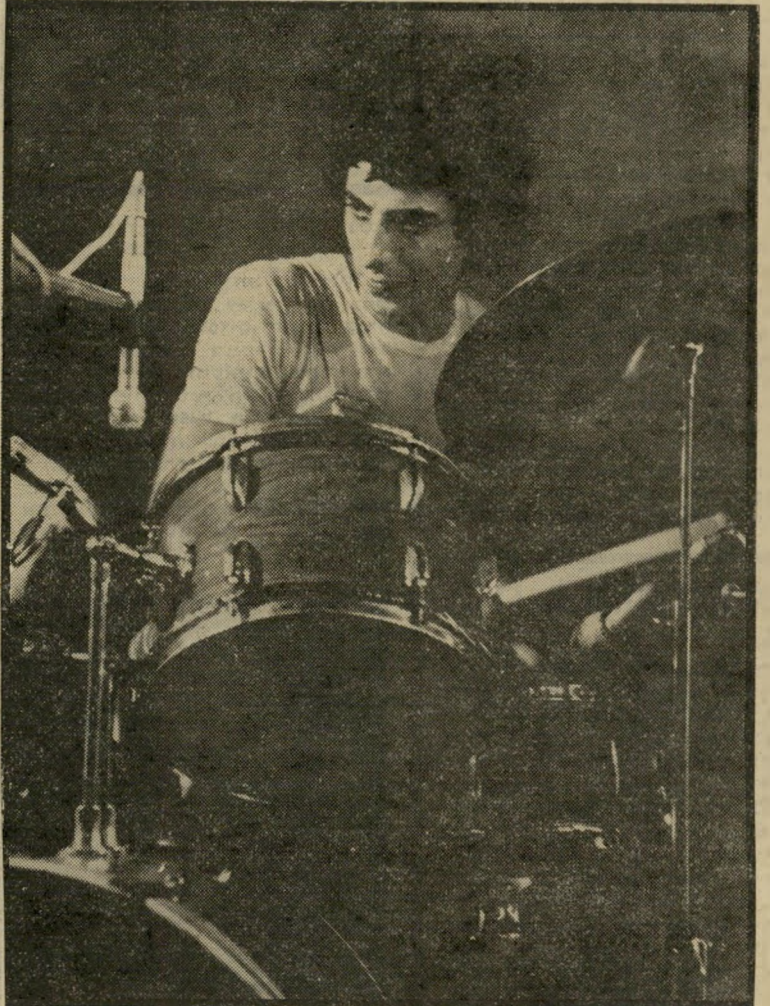
שהמשיך להיות שותפו בחברה זו. בתוכנית האחרונה של צביקה פיק, בשם המראה, תיפעלה חברת בטי בס את הציוד. עכשיו עובד פיק על תוכנית חדשה, והוא שוב מנהל משאומתן עם בטי בס על השכרת ציוד.

כאשר נפתח מועדון-לילה חדש בשם אמצע הדרך, פנו מנהליו אל אריאל, כדי שיופיע אצלם בשבוע-הרוק-הישראלי. מיסר פר ההופעות שהוצע לו היה מצומצם והוא הסכים, וכך, באופן טבעי, פנו מירון ו-אריאל אל חברי להקת ברוש. כדי שילוו את אריאל במועדון החדש, הברושים הסכימו, אך הפנו את הזמר ליצחק גיורי, אמרגנו של פיק, העורך איתם חזרות.

ואמנם, מירון הלך אל גיורי וביקש ממנו שיתיר לברוש ללוות את אריאל. הוא ידע שהחווה שלהם מאפשר להם להופיע עם אמנים אחרים, בהופעות בודדות. אחר-כך הלך למנהלי אמצע הדרך, ובישר להם שאריאל הסכים להופיע עם ברוש. הדבר אף פורסם בעיתונות.

כעבור יום טילפן גיורי אל מירון ואמר לו: „אמנם סיכמנו שאתה תתפעל את הציוד בהצגה של צביקה, אך מכיוון שאתה רוצה את ברוש, להופעות עם אריאל, לא תוכל לעבוד בהופעה של צביקה.“ השיב מירון: „הופעה אחת של אריאל שווה לי יותר מאשר חמישים הופעות של צביקה פיק.“

מירון הבין שגיורי נמצא תחת לחץ של צביקה — לא לאפשר לברוש ללוות את אריאל. הוא החליט לדבר בעצמו עם צביקה, ושם פעמיו למועדון ברברים, שם נערכה החזרה. הוא סיפר לצביקה על

מתופף לוי
„אריאל הוא מיוחד במינו“